Փուլթով հասուցէք դանակին։
Բարեխօսեա՝ և այլն։
Ռեմին քաղցրիկ, մանանայ,
Նոզըն շաքար միայնայ՝
Ձադուց մեղ ծաղ[1] բոլոր
Մէջ սեղանին զօրանան՝
Բարեխօսեա՝ և այլն։
Սերկևիլ Թրթուաշիկ՝
Նուռն այլ հեռ ելնի քաղցրիկ,
Անոյշ մանռայ տանծ[2] մալաչի՝
Աբռասի և մեհրէնիկ։
Բարեխօսեա, և այլն։
Վասրն մեր գայ զարանֆիլ,
Քաղցը տարչին և զանկաֆիլ,
Ղարապիպէր, զաղուլայ[3]
Ձաւրզ[4], և բաղում տարիֆիլֆիլ։
Բարեխօսեա, և այլն։
Տէրտէրներն և տիրացուքն
Ցորժամ սեղանոյս հանդիպին,
Հընչեցուցէք զանդն և ձընձաղայն,
Երգեցուցէք տաղ և շարական։
Բարեխօսեա, և այլն։
Բամբ Թատերացն սուղան Դաւթի,
Եւ քաղցրաձայն տանտուռ հըզօր,
Մուղնի[5] և փող գանալուրայ,
Նարինհասակ[6] քամանչայ։
Բարեխօսեա՝ և այլն։
Ցաւն էր պատեր զիս չորս դիմաց
Եւ ես տրկար էի մնաց,
Զայսչափս կարէ[7], Ժողովեցի,
Որոնեալով կամաց կամաց՝
Բարեխօսեա, և այլն։
Իւսեալ պատիւս զուարճացէք,
Ով մեծամեծք և տանուտէրք՝
Կերէք արբէք ուրախացէք
Այսչափս բաւ է թէ գիտէք։
Բարեխօսեա, և այլն։
Փառս տացուք ըստեղծողին
Այսչափ բարեաց պարգևողին։
Օրհնէ, Տէրտէր, զհայր-մերայերկին՝
Եղեալ գընայք յեկեղեցին,

1՝ Ծաղմեղ, աղնիւ մեղ՝ նոր ձագուց շինած։
2՝ Քաղցրածոր, մեղ կաթող։
3՝ Քիւֆիւէ, զուիրակ խոտ, կիւլէի օրոտ։
4՝ Ընկոյզ Հնդկաստանի, համեմ։
5՝ Միւղնին, երաժիշտ, երգեցողք։
6՝ Ցորենակին Նորին կամ Նարին հասակ։
7՝ Կարէի, կընայի։

Նորագիւտ հնութիւնք Ասորեստանի մէջ՝

Մինչդեռ Պ՝ Վոդա և Բիձիդանի ետևէ էին յունական և հռոմէական հետաքրքրական հնախուզութեանց, ընդհակառակն գտան Աստուածաշնչի հնութեանց վրայ տեսութիւն ընող մատենագրաց վերաբերեալ կարևոր եբրայական հնութիւններ։

Գտնուեցաւ եբրայեցւոյ մը տուն քրիստոսէ մէկ կամ երկու դար առաջ։ Քանի մը սենեակներ իրենց բնական վիճակին մէջ, այսինքն իրենց ամենայն կահ կարասիքներովը, որոնց մեծագոյն մասը յիշեցնել կու տային Եգիպտոսի մէջ գտնուածները։ Բայց որ աւելի զարմանալին է, գտնուեցան ուրիշ այլ և այլ գրքեր ալ, որով կը հետևի ըսել թէ այն տունը՝ եղած ըլլայ մէկ ուսումնականի մը տուն։ Այս գրոց մէջ կային Մովսէսի գիրքը և Սաղմոսք Դաւթի և մէկ հաւաքածու մը եբրայական ոտանաւորաց անծանօթք առ ամենայն քանզհմուտ եբրայագէտս։ Բոլոր այս նորագիւտ հնութիւններս խրկուեցան Լոնտրայի Ասիական Ընկերութեան։

Մարդիկ՝ գրեթէ ամենքը՝ կը գանգատին իրենց յիշողութենէն, բայց ոչ ոք իրեն դատմունքէն։

Ինչպէս դիմաց պակասութիւնը, նոյնպէս խելացը՝ երթալով կ՚աւելնայ։

Այնչափ կը ծածկենք ուրիշներէն մեր ինչ ըլլալը, որ վերջապէս մենք մեզի ալ անծանօթ կը մնանք։

Խաբուելու մի միայն Ճամբան այն է որ մարդ ինք զինքը խորագէտ համարի։

ՐՕՇՖՈՒԳՈ